

Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg
Christiansborg
1240 København K

Beskæftigelsesministeriet
Ved Stranden 8
1061 København K

T 72 20 50 00
E bm@bm.dk
www.bm.dk

CVR 10172748
EAN 5798000398566

Arbejdsmarkedsudvalget har i brev af 6. maj 2010 stillet følgende spørgsmål nr. 387 (AMU alm. del), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Line Barfod (EL).

7. juli 2010

J.nr. 2010-0008219

Spørgsmål nr. 387:

”Ministeren bedes redegøre for, hvilke forældelsesregler der gælder, hvis en borger først nu bliver opmærksom på, at det har været ulovligt, at en privat aktør har truffet afgørelse i borgerens sag og derfor anmoder om at få genoptaget en sag. Er der så tre eller fem års forældelse, eller begynder forældelsesfristen først at indtræde, når borgeren bliver klar over at afgørelsen var ulovlig?”

Endeligt svar:

Sygedagpengeloven indeholder ikke særlige regler om forældelse vedrørende sygedagpenge. De generelle regler om forældelse hører under Justitsministeriet, som derfor er anmodet om bidrag til svaret.

Justitsministeriet har udtalt følgende:

”Beskæftigelsesministeriet har over for Justitsministeriet oplyst, at spørgsmålet angår afgørelse om retten til sygedagpenge efter sygedagpengeloven, og at sygedagpengeloven ikke indeholder regler om forældelse af relevans for besvarelsen.

Da der herefter ikke findes særlige forældelsesregler, som regulerer forældelse af krav på udbetaling af sygedagpenge, finder forældelseslovens almindelige regler anvendelse, jf. forældelseslovens § 28.

Efter forældelseslovens § 8 forældes en fordring på pension, livrente, aftægtsydelse, underholdsbidrag eller anden lignende ydelse, der forfalder med bestemte mellemrum og ikke er afdrag på en skyldig hovedstol, og som støttes på aftale eller afgørelse, i sin helhed efter 10 år regnet fra den dag, da den sidste ydelse kunne kræves betalt, eller, hvis ingen betaling har fundet sted, fra den dag, da den første ydelse kunne kræves betalt.

Det er Justitsministeriets opfattelse, at sygedagpengelovens må anses for en anden lignende ydelse, og at en fordring herpå dermed er omfattet af forældelseslovens § 8.

Det bemærkes, at forældelseslovens § 8 ikke omfatter krav, der støttes på en lovbestemt forpligtelse. Selve retten til for fremtiden at modtage en lovbestemt offentlig retlig ydelse, f.eks. sygedagpenge, vil således ikke forældes.

Efter forældelseslovens § 8, 2. pkt., forældes fordringer på de enkelte ydelser desuden efter de almindelige regler i §§ 2 og 3.

Det fremgår af forældelseslovens § 3, at forældelsesfristen er 3 år, medmindre andet følger af andre bestemmelser.

Af forældelseslovens § 2, stk. 1 fremgår, at forældelsesfristen skal regnes fra det tidligste tidspunkt, til hvilket fordringshaveren kunne kræve at få fordringen opfyldt. Hvis fordringshaveren var ukendt med fordringen eller skyldneren, regnes forældelsesfristen dog først fra den dag, da fordringshaveren fik eller burde have fået kendskab til fordringen eller skyldneren, jf. forældelseslovens § 3, stk. 2.

Det fremgår af forarbejderne til forældelseslovens § 3, stk. 2, at suspensionsreglen med hensyn til spørgsmålet om betydningen af retsvildfarelse er en uændret videreførelse af § 3 i 1908-loven. Det indebærer, at en retsvildfarelse fortsat kun undtagelsesvis vil kunne anerkendes som suspensionsgrund, f.eks. ved fejl begået ved professionel rådgivning eller bistand i juridisk spørgsmål og muligvis også i tilfælde, hvor en myndighed i et konkret tilfælde har handlet i strid med en i øvrigt anerkendt fortolkning eller administrativ praksis.

Forældelse indtræder dog uanset ukendskab til fordringen eller skyldneren senest 10 år efter, at fordringshaveren kunne kræve at få fordringen opfyldt, jf. forældelseslovens § 3, stk. 3, nr. 3.

Justitsministeriet kan afslutningsvis oplyse, at den endelige afgørelse af om forældelse i en konkret sag er indtrådt, henhører under domstolene.”

Jeg kan henholde mig til Justitsministeriets udtalelse.

Venlig hilsen

Inger Støjberg